

Wtorek, 10 maja 2011 r.

Przepisy przejściowe w zakresie dwustronnych umów inwestycyjnych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi ***I

P7_TA(2011)0206

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy przejściowe w zakresie dwustronnych umów inwestycyjnych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi (COM(2010)0344 – C7-0172/2010 – 2010/0197(COD))

(2012/C 377 E/33)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2010)0344),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0172/2010),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0148/2011),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom krajowym.

P7_TC1-COD(2010)0197

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 maja 2011 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2011 ustanawiające przepisy przejściowe w zakresie dwustronnych umów inwestycyjnych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi

[Popr. 1 o ile nie wskazano inaczej]

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

Wtorek, 10 maja 2011 r.

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od czasu wejścia w życie Traktatu z Lizbony bezpośrednie inwestycje zagraniczne znajdują się w wykazie kwestii podlegających wspólnej polityce handlowej. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. e) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Traktatem”) Unia ma wyłączną kompetencję w dziedzinie wspólnej polityki handlowej. W związku z tym jedynie Unia może stanowić prawo i przyjmować akty prawnie wiążące w tej dziedzinie. Państwa członkowskie mogą to czynić wyłącznie z upoważnienia Unii zgodnie z art. 2 ust. 1 Traktatu.
- (2) Ponadto w części trzeciej, tytuł IV, rozdział 4 Traktatu ustanawia się wspólne zasady przepływu kapitału między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, łącznie z przepływami kapitału obejmującymi inwestycje. Na zasady te mogą wpływać międzynarodowe umowy dotyczące inwestycji zagranicznych zawarte przez państwa członkowskie.
- (3) Wraz z wejściem w życie Traktatu Lizbońskiego państwa członkowskie utrzymały znaczną liczbę dwustronnych umów w dziedzinie inwestycji zawartych z państwami trzecimi. Traktat nie zawiera żadnych wyraźnych przepisów przejściowych w odniesieniu do takich umów, które obecnie stanowią wyłączną kompetencję Unii. Ponadto niektóre z tych umów mogą zawierać postanowienia mające wpływ na wspólne zasady w zakresie przepływów kapitałowych określone w części trzeciej, tytuł IV, rozdział 4 Traktatu.
- (4) Mimo że dwustronne umowy pozostają wiążące dla państw członkowskich na mocy międzynarodowego prawa publicznego i będą stopniowo zastępowane przez przyszłe umowy Unii dotyczące tego samego przedmiotu, warunki ich dalszego utrzymania oraz ich związek z polityką Unii w dziedzinie inwestycji, a zwłaszcza ze wspólną polityką handlową, wymagają właściwego zarządzania. Związek ten będzie się rozwijał wraz wykonywaniem przez Unię jej kompetencji **w obszarze wspólnej polityki inwestycyjnej, której głównym celem jest stworzenie jak najlepszego systemu jednakowej ochrony inwestycyjnej dla wszystkich inwestorów z państw członkowskich oraz równych warunków inwestowania na rynkach państw trzecich. Ponieważ nowa polityka inwestycyjna zostanie opracowana w związku z przejściowym obowiązywaniem dwustronnych umów inwestycyjnych zawartych przez państwa członkowskie, powinna ona uznawać prawa inwestorów, których inwestycje objęte są zakresem tych umów, a także zagwarantować ich pewność prawną.**
- (5) W interesie inwestorów z UE i ich inwestycji w państwach trzecich oraz w interesie państw członkowskich przyjmujących inwestorów i inwestycje zagraniczne należy utrzymać w mocy umowy dwustronne, które określają i gwarantują warunki inwestycji **Komisja powinna podjąć niezbędne działania na rzecz stopniowego zastąpienia wszystkich istniejących dwustronnych umów dotyczących inwestycji państw członkowskich nowymi umowami unijnymi.** [Popr. 6]
- (6) Niniejsze rozporządzenie określa warunki, na jakich państwa członkowskie mogą zostać upoważnione, aby utrzymać w mocy międzynarodowe umowy dotyczące inwestycji lub pozwolić na ich wejście w życie.
- (7) Niniejsze rozporządzenie określa warunki, na jakich państwa członkowskie są upoważnione do **utrzymania**, zmiany lub zawarcia międzynarodowych umów dotyczących inwestycji.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2011 r.

Wtorek, 10 maja 2011 r.

- (8) Ponieważ upoważnienia do utrzymania, zmiany lub zawarcia umów objętych niniejszym rozporządzeniem udziela się w dziedzinie, w której Unia ma wyłączną kompetencję, upoważnienie to musi być uznane za środek **przejęciowy**. Upoważnienie nie stanowi uszczerbku dla stosowania art. 258 Traktatu w odniesieniu do uchyleń państw członkowskich w wypełnianiu zobowiązań wynikających z Traktatów, innych niż te dotyczące niezgodności wynikających z podziału kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi.
-
- (9) Komisja powinna ■ cofnąć upoważnienie **do zawarcia umowy z państwem trzecim, jeżeli już ratyfikowano wynegocjowaną przez Komisję umowę inwestycyjną Unii z tym samym państwem trzecim. Komisja może cofnąć upoważnienie do zawarcia umowy**, jeżeli umowa jest niezgodna z prawem Unii w zakresie innym niż niezgodności wynikające z podziału kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi **w sprawie bezpośrednich inwestycji zagranicznych lub jeżeli stanowi ona poważną przeszkodę dla zawarcia w przyszłości przez Unię z tym państwem trzecim umów dotyczących** inwestycji ■. Wreszcie, istnieje możliwość cofnięcia upoważnienia, jeżeli Rada nie podejmie decyzji w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji dotyczących inwestycji w ciągu jednego roku od dnia przedłożenia przez Komisję zalecenia na mocy art. 218 ust. 3 Traktatu.
-
- (10) Nie później niż w ciągu **dziesięciu** lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania ■ niniejszego rozporządzenia. ■ Dwustronne umowy zawierane przez państwa członkowskie z państwami trzecimi pozostają wiążące dla stron na mocy międzynarodowego prawa publicznego, chyba że zostaną zastąpione przez umowę Unii dotyczącą inwestycji lub w inny sposób rozwiązane.
- (11) Umowy, względem których wydano upoważnienie na mocy niniejszego rozporządzenia, lub upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji w celu ■ zawarcia nowej umowy dwustronnej z państwem trzecim w żadnym przypadku nie powinny stanowić **poważnej** przeszkody w **zawarciu w przyszłości przez Unię umów z tym państwem trzecim** w dziedzinie inwestycji ■.
- (12) Parlament Europejski, Komisja i Rada powinny zapewnić, że wszelkie informacje określone jako poufne będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001 z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾.
- (13) Umowy między państwami członkowskimi dotyczące inwestycji nie **są** objęte niniejszym rozporządzeniem.
- (14) Konieczne jest zapewnienie określonych przepisów gwarantujących, że umowy utrzymane na mocy niniejszego rozporządzenia nadal spełniają swoją funkcję, także w odniesieniu do rozstrzygania sporów, przy jednoczesnym poszanowaniu wyłącznej kompetencji Unii.
- (15) **Aby zapewnić jednolite warunki** wdrożenia niniejszego rozporządzenia, **należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te** powinny być **wykonywane** zgodnie z **przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję** ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Wtorek, 10 maja 2011 r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Zakres

Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady, warunki i procedurę, w ramach których państwa członkowskie są upoważnione do utrzymania w mocy, zmiany lub zawarcia z państwami trzecimi dwustronnych umów dotyczących inwestycji.

ROZDZIAŁ II

Upoważnienie do utrzymania umów w mocy

Artykuł 2

Powiadamianie Komisji

W terminie trzydziestu dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszystkich umowach dwustronnych dotyczących inwestycji zawartych **i/lub podpisanych** z państwami trzecimi przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, które chcą utrzymać w mocy lub w przypadku których chcą pozwolić, aby weszły w życie na mocy niniejszego rozdziału. Do powiadomienia załącza się kopię takich umów dwustronnych. **Państwa członkowskie powiadamiają również Komisję o przyszłych zmianach statusu tych umów.**

Artykuł 3

Upoważnienie do utrzymania umów w mocy

Mimo kompetencji Unii w zakresie inwestycji i bez uszczerbku dla pozostałych zobowiązań państw członkowskich wynikających z prawa Unii, zgodnie z art. 2 ust. 1 Traktatu państwa członkowskie są upoważnione do utrzymania w mocy umów dwustronnych dotyczących inwestycji, o których powiadomiły Komisję zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Publikacja

1. Co dwanaście miesięcy Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wykaz umów, o których została powiadomiona na mocy art. 2 lub art. 11 ust. 7.
2. Pierwsza publikacja wykazu, o którym mowa w ust. 1, następuje nie później niż trzy miesiące po terminie powiadamiania na mocy art. 2.

Artykuł 5

Przegląd

1. Komisja **może dokonać** przeglądu umów, o których została powiadomiona na mocy art. 2, **■** poprzez ocenę, **■** czy umowy:
  - a) nie są sprzeczne z prawem Unii w zakresie innym niż niezgodności wynikające z podziału kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi **w sprawie bezpośrednich inwestycji zagranicznych**, lub **■**
  - b) nie stanowią **poważnej** przeszkody **w zawarciu w przyszłości przez Unię umów z państwami trzecimi** w dziedzinie inwestycji **■**.

Wtorek, 10 maja 2011 r.

2. Nie później niż w ciągu **dziesięciu** lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie **w sprawie stanu przeglądu obowiązujących umów dwustronnych z państwami trzecimi**.

■

Artykuł 6

Cofnięcie upoważnienia

1. **Cofa się upoważnienie, o którym mowa w art. 3, jeżeli Unia już ratyfikowała wynegocjowaną przez Komisję umowę inwestycyjną z tym samym państwem trzecim.**

Upoważnienie przewidziane w art. 3 może być cofnięte, jeżeli:

a) umowa jest sprzeczna z prawem Unii w zakresie innym niż niezgodności wynikające z podziału kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi **w sprawie bezpośrednich inwestycji zagranicznych**, lub

■

b) umowa stanowi **poważną** przeszkodę w **zawarciu w przyszłości przez Unię umów z tym państwem trzecim** w dziedzinie inwestycji ■, lub

c) Rada nie podejmie decyzji w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji dotyczących umowy, która pokrywa się, w części lub w całości, z umową, o której powiadomiono Komisję zgodnie z art. 2, w ciągu jednego roku od dnia przedłożenia przez Komisję zalecenia na mocy art. 218 ust. 3 Traktatu.

2. Jeżeli Komisja uzna, że istnieją powody do cofnięcia upoważnienia przewidzianego w art. 3, Komisja przedstawia przedmiotowemu państwu członkowskiemu uzasadnioną opinię ■. Takie konsultacje odbywają się między Komisją a przedmiotowym państwem członkowskim. **W ramach tych konsultacji państwa członkowskie mogą mieć możliwość renegotjowania umowy z państwem trzecim w uzgodnionym okresie.**

3. Jeżeli konsultacje, o których mowa w ust. 2, nie przynoszą rozwiązania tej kwestii **w wyznaczonym okresie**, Komisja **może cofnąć** upoważnienie względem przedmiotowej umowy **lub odpowiednio przedstawić Radzie zalecenie dotyczące udzielenia upoważnienia do negocjowania zawieranej przez Unię umowy inwestycyjnej zgodnie z art. 207 ust. 3 Traktatu**. Komisja podejmuje decyzję o cofnięciu upoważnienia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2. Decyzja obejmuje wymóg podjęcia przez państwo członkowskie właściwego działania, a w razie konieczności rozwiązania odpowiedniej umowy.

4. Jeżeli upoważnienie zostaje cofnięte, Komisja usuwa umowę z wykazu, o którym mowa w art. 4.

ROZDZIAŁ III

Upoważnienie do zmiany lub zawarcia umów

Artykuł 7

Upoważnienie do zmiany lub zawarcia umów

Z zachowaniem warunków określonych w art. 8-12 państwo członkowskie jest upoważnione do rozpoczęcia negocjacji w celu zmiany istniejącej **dwustronnej umowy inwestycyjnej z państwem trzecim** lub zawarcia nowej umowy dotyczącej inwestycji z państwem trzecim.

Artykuł 8

Powiadamianie Komisji

1. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza rozpocząć negocjacje w celu zmiany istniejącej **dwustronnej umowy inwestycyjnej z państwem trzecim** lub zawarcia nowej umowy dotyczącej inwestycji z państwem trzecim, na piśmie powiadamia ono Komisję o swoim zamiarze.

Wtorek, 10 maja 2011 r.

2. Powiadomienie zawiera odpowiednią dokumentację oraz określenie postanowień, które mają być przedmiotem negocjacji, celów negocjacji, a także wszelkie inne stosowne informacje. W przypadku zmiany istniejącej umowy w powiadomieniu wskazuje się na postanowienia, które mają być przedmiotem renegowacji.
3. Komisja udostępnia takie powiadomienie oraz, na wniosek, załączoną do niej dokumentację pozostałym państwom członkowskim, z zastrzeżeniem wymogów poufności ustanowionych w art. 14.
4. **Jeżeli państwo członkowskie zamierza zawrzeć z państwem trzecim nową umowę dotyczącą inwestycji, Komisja konsultuje się z pozostałymi państwami członkowskimi w terminie trzydziestu dni celem ustalenia, czy umowa Unii miałaby wartość dodaną.**
5. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się przynajmniej trzy miesiące kalendarzowe przed planowanym rozpoczęciem formalnych negocjacji z odnośnym państwem trzecim.
6. Jeżeli informacje przekazane przez państwo członkowskie nie są wystarczające, by udzielić upoważnienia do rozpoczęcia formalnych negocjacji zgodnie z art. 9, Komisja może zażądać dodatkowych informacji.

Artykuł 9

Upoważnienie do rozpoczęcia formalnych negocjacji

1. Komisja upoważnia do rozpoczęcia formalnych negocjacji, chyba że uzna, iż rozpoczęcie negocjacji mogłoby:
  - a) być sprzeczne z prawem Unii w zakresie innym niż niezgodności wynikające z podziału kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi **w sprawie bezpośrednich inwestycji zagranicznych**, lub
  - b) podważać cele odbywających się negocjacji Unii z przedmiotowym państwem trzecim, lub
  - c) **być niezgodne z polityką Unii dotyczącą inwestycji, lub**
  - d) stanowić **poważną** przeszkodę **w zawarciu w przyszłości przez Unię umów z tym państwem trzecim** w dziedzinie inwestycji ■.
2. Jako część upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, Komisja może zażądać od państwa członkowskiego ujęcia w negocjacjach wszelkich odpowiednich klauzul.
3. Decyzje dotyczące upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2. Komisja podejmuje decyzję w ciągu 90 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 8. Jeżeli do podjęcia decyzji niezbędne są dodatkowe informacje, termin 90 dni rozpoczyna się od dnia otrzymania dodatkowych informacji.
4. **Jeżeli zwykła większość państw członkowskich zgodnie z art. 8 ust. 4 wyrazi zamiar zawarcia umowy inwestycyjnej Unii z danym państwem trzecim, Komisja może cofnąć upoważnienie i w zamian zaproponować Radzie mandat negocjacyjny zgodnie z art. 207 ust. 3 Traktatu. Na wszystkich etapach procedury Komisja niezwłocznie i w pełni informuje Parlament Europejski.**

Przy podejmowaniu decyzji Komisja bierze pod uwagę priorytety geograficzne unijnej strategii w dziedzinie inwestycji oraz zdolność Komisji do negocjowania nowej umowy Unii z danym państwem trzecim.

Wtorek, 10 maja 2011 r.

Artykuł 10

Uczestnictwo Komisji w negocjacjach

Komisja jest informowana o przebiegu i wynikach negocjacji na ich poszczególnych etapach i może zażądać uczestnictwa w negocjacjach dotyczących inwestycji między państwem członkowskim a państwem trzecim. **Komisja może uczestniczyć w roli obserwatora w negocjacjach pomiędzy państwem członkowskim a państwem trzecim w takim zakresie, w jakim dotyczą one wyłącznych kompetencji Unii.**

Artykuł 11

Upoważnienie do podpisania i zawarcia umowy

1. Przed podpisaniem umowy dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o wyniku negocjacji i przekazuje Komisji treść umowy.
2. Obowiązek powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, obejmuje umowy, które były negocjowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, ale nie zostały zawarte, w związku z czym nie podlegają obowiązkowi powiadomienia przewidzianego w art. 2.
3. Po otrzymaniu powiadomienia Komisja ocenia, czy wynegocjowana umowa **nie narusza wymogów art. 9 ust. 1 i 2, które zostały przekazane państwom członkowskim przez Komisję.**
4. Jeżeli Komisja uzna, że wynikiem negocjacji jest umowa, która nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 3, państwo członkowskie nie jest upoważnione do jej podpisania i zawarcia.
5. Jeżeli Komisja uzna, że wynikiem negocjacji jest umowa, która spełnia warunki, o których mowa w ust. 3, państwo członkowskie jest upoważnione do jej podpisania i zawarcia.
6. Decyzje na mocy ust. 4 i 5 są podejmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2. Komisja podejmuje decyzję w ciągu **60** dni od dnia otrzymania powiadomień, o których mowa w ust. 1 i 2. Jeżeli do podjęcia decyzji niezbędne są dodatkowe informacje, termin **60** dni rozpoczyna się od dnia otrzymania dodatkowych informacji.
7. Jeżeli zgodnie z ust. 5 udzielono upoważnienia, dane państwo członkowskie informuje Komisję o zawarciu i wejściu w życie umowy.
8. **Jeżeli Komisja podejmie decyzję o negocjowaniu z państwem trzecim dwustronnej umowy inwestycyjnej lub umowy dotyczącej bezpośrednich inwestycji zagranicznych, powiadamia ona należycie wszystkie państwa członkowskie o swoim zamiarze oraz o zakresie nowej umowy.**

Artykuł 12

Przegląd

1. Nie później niż w ciągu **dziesięciu** lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozdziału, w którym dokonuje przeglądu potrzeby dalszego stosowania tego **rozporządzenia i jego poszczególnych rozdziałów.**
2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje przegląd upoważnień, o które wnioskowano i które przyznano na mocy niniejszego **rozporządzenia.**

Wtorek, 10 maja 2011 r.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe

Artykuł 13

Postępowanie państw członkowskich w odniesieniu do umów z państwami trzecimi

1. W przypadku wszystkich umów podlegających zakresowi niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję o wszelkich spotkaniach odbywających się zgodnie z postanowieniami umowy. Komisja otrzymuje porządek obrad oraz wszelkie istotne informacje pozwalające na zrozumienie tematów, które mają być dyskutowane. Komisja może zwrócić się do danego państwa członkowskiego z prośbą o udzielenie dalszych informacji. Jeżeli poruszana w dyskusji kwestia może mieć wpływ na realizację polityki Unii w dziedzinie inwestycji, a zwłaszcza wspólnej polityki handlowej, Komisja może zażądać od danego państwa członkowskiego przyjęcia określonego stanowiska.

2. W przypadku wszystkich umów podlegających zakresowi niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję o wszelkich złożonych oświadczeniach, że określony środek nie jest zgodny z umową. Ponadto państwo członkowskie informuje natychmiast Komisję o wszelkich wnioskach dotyczących rozstrzygnięcia sporów złożonych na mocy umowy, gdy tylko staje się świadome takiego wniosku. Państwo członkowskie i Komisja w pełni współpracują i podejmują wszelkie konieczne środki w celu zagwarantowania skutecznej obrony ich interesów, co może obejmować, w stosownych przypadkach, uczestnictwo Komisji w procedurze.

3. W przypadku wszystkich umów podlegających zakresowi niniejszego rozporządzenia, przed uruchomieniem jakiegokolwiek odpowiedniego mechanizmu rozstrzygnięcia sporów **przeciwko państwu trzeciemu** zawartego w umowie dane państwo członkowskie ubiega się o zgodę Komisji i uruchamia takie mechanizmy na jej wniosek. Mechanizmy te obejmują konsultację z drugą stroną umowy oraz rozstrzygnięcie sporów w przypadkach przewidzianych w umowie. Państwo członkowskie i Komisja w pełni współpracują w przeprowadzaniu procedur w ramach odpowiednich mechanizmów, co może obejmować, w stosownych przypadkach, uczestnictwo Komisji w procedurze.

Artykuł 14

Poufność

Powiadamiając Komisję o negocjacjach i ich wynikach zgodnie z art. 8 i 11, państwa członkowskie wskazują, czy jakiegokolwiek przekazane informacje mają być uważane za poufne oraz czy można je udostępnić innym państwom członkowskim.

Artykuł 15

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet Doradczy ds. przepisów przejściowych w zakresie międzynarodowych umów inwestycyjnych. **Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.**

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu **stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.**

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wtorek, 10 maja 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w dnia ... r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Dalsza pomoc makrofinansowa dla Gruzji ***I

P7_TA(2011)0207

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Gruzji (COM(2010)0804 – C7-0019/2011 – 2010/0390(COD))

(2012/C 377 E/34)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2010)0804),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 212 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0019/2011),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 55 oraz art. 46 ust.1 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0053/2011),
1. przyjmuje swoje stanowisko w pierwszym czytaniu, przejmując wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do jego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom państw członkowskich.

P7_TC1-COD(2010)0390

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 maja 2011 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr .../2011/UE w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Gruzji

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 212 ust. 2,